

நடுத்திராவிட மொழிகளுள் தெலுங்கின் வகிபாகம்

ச.கோவிந்தம்மாள் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை-622403, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Characteristics of Telugu in Middle Dravidian Languages

S. Govindammal a, *

^a Department of Tamil, Ganesar College of Arts and Science, Melaisivapuri, Pudukkottai-622403, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
govindammal74@gmail.com

Received: 12-08-2021

Revised: 01-04-2022

Accepted: 22-04-2022

Published: 29-05-2022

ABSTRACT

Telugu language can be mentioned next to tamil in terms of antiquity and pronunciation. Telugu is spoken in andhra pradesh and place like south africa in our indian country telugu is the second most widely spoken language after hindi. It is a literary language like tamil. Those who study the reason for the name of this language will think in various ways that the word 'thrillingam' was changed to telugu and it is also believed that the word 'Tenuge' which means sweetness was given knowing that it was telugu. Many grammars have been written in the language from the western country. Northern Scholars, such as nannayapattar have written a number of literatures in this language. The language, which is spoken by more people than tamil is thriving with a variety of creativity. In terms of gender discrimination, telugu can be seen to be different from other dravidian languages the sound and writing script of the telugu language are considered to be the most excellent. The people of chennai who migrated to places like sumatra and java are considered as telugus. That is why the telugu language is still existing as very prominent today.

Keywords: Telugu Language, Literature, Dravidan, Sangam Literature

முன்னுரை

உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் இன்றுவரை வியத்தகு படைப்புகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் நிகழ்ந்துக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆயினும், கண்ணால் காணமுடியாத நிலையான வடிவத்தைத் தரமுடியாத காற்றினால் ஏற்படும் ஓசையை ஒலியாக்கி, அதற்கு வரிவடிவம் தந்து, மொழியாக நிலைபெறச் செய்த மனிதனின் செயலுக்கு இணையான படைப்போ கண்டுபிடிப்போ இந்நாள்வரை தோன்றவில்லை என்பதே உண்மை. மொழி என்பது ஒருவர் தம்முடைய எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் பிறர் அறிவதற்கு உதவும் கருவியாகும். உலகில் பல்வேறு மொழிகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள், தனக்கெனத் தனிசிறப்பும் பல மொழிகள் தோன்றிவளர அடிப்படையாகவும் உள்ள மொழியே மூலமொழி. அதிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்த மொழிகள் கிளைமொழியாகும். அவற்றின் பொதுதன்மையின் அடிப்படையில், அவற்றை ஒரே மொழிக்குடும்பத்தில் அடக்கலாம். நடுத்திராவிடத்தில் பல மொழிகள் இருக்கிறது. அவற்றில் இலக்கிய வளமுடைய தெலுங்கின் சிறப்பு இயல்புகள் பற்றிய கருத்துகளை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறியலாம்.

திராவிடம் - சொல்

தென்னிந்தியாவில் பேசப்படும் தமிழ், தெலுங்கு கன்னடம், மலையாளம் முதலிய திராவிட மொழிகளை மேலைநாட்டார் மலபார் மொழிகள் என்றும், தமுலிக் என்றும் முதலில் குறிப்பிட்டனர். தமிழ் மொழியின் பெயராலேயே இவ்வின மொழிகளைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் தமிழ் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிகளைக் கொண்ட குடும்பத்தைக் குறிக்கப் பிறிதொரு பெயரை அமைதல் சிறப்புடையது என்று ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு, திராவிடம் என்ற சொல்லைத் தாம் தேர்ந்தெடுத்ததாகக் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகிறார் (Caldwell, 1875; Caldwell, 2019). 'திராவிட' என்ற வடசொல்லுக்கு மூன்று வடிவங்கள் உள்ளன. முதலில் இச்சொல் தமிழ்மொழி பேசப்பட்ட இடத்தைச் சுட்டுவதற்குப் பயன்பட்டது. ஆந்திரம், கேரளம் என்னும் சொற்கள், இதற்கு சமமாகத் தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழிகள் பேசப்பட்ட இடங்களைச் சுட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றும் தெரிகிறது.

ஆந்திர-திராவிட பாஷா என்ற பெயரில் தென்னிந்திய மொழியினத்தைக் குறிக்க குமரிலப்பட்டர் குறிப்பிடுகிறார். இவர் வடமொழி அறிஞர் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். கால்டுவெல்லும் திராவிடர் என்று தென்னிந்திய மக்கள் மனுசமிருதியில் பயன்படுத்தினார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார் (Caldwell et al, 1992). இரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய "தேசிய கீதத்தில் திராவிடம் என்ற சொல் பரந்த பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளது" (John Samuel, 2021). எனவே, தென்னிந்திய மொழி இனத்தையும் மக்களையும் சுட்டுவதற்குத் திராவிடம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தெலுங்கு மொழி

தொன்மைச் சிறப்பினும், சொல்வலத்திலும் தெலுங்கு மொழியைத் தமிழுக்கு அடுத்தப்படியாகக் கூறலாம். மொழியினமையை பார்க்கும் போது அது தமிழினுஞ் சிறந்த ஒன்றாகவே மதிக்கப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் உள்ள ஆந்திரபிரதேசம் மற்றும் தெலுங்காணாத்தில் அரசு ஏற்றுகொண்ட மொழி, இந்திய அரசால் ஏற்றுகொள்ளப்பட்ட 22 மொழிகளில் தெலுங்கு மொழியும் ஒன்றாகும். உலகில் அதிக அளவில் பேசும் மொழிகளில் தெலுங்கு 13 வது இடத்தில் உள்ளது. இந்தியாவில் இந்தியை அடுத்து அதிக அளவில் பேசப்படும் மொழி தெலுங்காகும். இதன் இனிமையைப் பார்த்து பாரதி,

"சுதந்திர தெலுங்கு" என்று பாராட்டுகிறார் (John Samuel, 2021). "களிதெலுங்கு" என்று பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையும் பாராட்டுகிறார் (John Samuel, 2021). தெலுங்கு தமிழ்மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மொழி. தமிழ் மொழிக்குடும்ப பிரிவுகளைப் போலவே தெலுங்கு மொழி வடமொழியில் இருந்து தோன்றவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழர்களே தெலுங்கர்கள்

தெலுங்கர் தமிழரைப் போன்று திரைகடல் கடந்து பொருளிட்டும் முயற்சியுடையவர். இல்லாதவராகக்காணப்பட்டாலும், பண்டைக் காலத்தில் இத்துறையில் தமிழருக்கு வழிகாட்டியாய் இருந்தவர்கள் தெலுங்கர்களே ஆவர்கள். இன்றும் மலாய் நாட்டினர் தமிழரைக் குறிக்க வழங்கும் கிளிங் என்ற சொல் கலிங்கம் என்பதன் திரிபே ஆகும். கலிங்கம் என்பது தெலுங்கு நாட்டு நெய்தல் நிலத்திற்குரிய பெயர் ஆகும். ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுமத்ரா, ஜாவா என்னும் திட்டுகளுக்குச் சென்று குடியேறிய மக்கள் அங்கேயே கோயில்கள் கட்டி வாழ்ந்துவந்த சென்னை நிலப்பகுதி மக்களே ஆவர். இவர்களே தெலுங்கர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். பொருளிட்டும் நோக்கோடு சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் இருந்து சென்ற தமிழ் மக்களே தெலுங்கர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

தெலுங்கிலுள்ள பிரிவுகள்

தெலுங்கர்கள் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே ஆந்திரர் என்றும், கலிங்கர் என்றும் இரு பிரிவினராக வாழ்ந்து வந்தனர். கலிங்கர்களை விட ஆந்திரப் பிரிவினரே பண்டைய ஆரியர்களுக்கு மிகவும்

அறிமுகமானவர்களாக இருந்தார்கள். ரிக் வேதத்தின் கிளையாகிய ஐதரேய பிரமாணத்தில் ஆந்திரர்கள் என்ற மக்கள் முதன் முதலாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். மெகஸ்தனிசுக்குப் பிறகு வந்த பிளேனி என்பார் “அந்தாரி” என்போர் ஆற்றல் மிகுந்த ஓரினத்தார் என்று குறிப்பிடுகிறார். பியூட்டிஞ்சர்டேபில்ஸ் என்ற உரோம நிலப் படங்களில் ஆந்திர இந்தி என்ற ஒன்று (கங்கைக்கு வட பகுதியில்) இருப்பதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி 7- ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் வந்த ஷியூன்சியாங் ஆந்திரர்களின் மொழி மத்திய இந்தியமொழியிலிருந்து வேறுபட்ட ஒன்று என்கிறார். ஆனால் அதன் வரி வடிவமோ மத்திய இந்திய மொழியின் வரி வடிவத்தைப் பெரும்பாலும் ஒத்து இருக்கிறது. எனவே, ஆந்திர மொழி கலைத்துறையில் அக்காலத்திலே வளர்ச்சி பெற்று இருந்தது என்பதும், அதனாலேயே ஆந்திரர் என்ற பிரிவினர் கலிங்கர் என்ற பிரிவினரை பார்த்து, நாகரிகம் மிக்கவர்களாக வடமொழியில் திறமை மிக்கவர்களாகக் கருதப்பட்டு வந்தார்கள் என்பது தெளிவாக விளங்குகிறது. ஹியூன்சியான் காலத்திற்குப் பிறகு வந்ததான குமரிலப்பட்டார் என்பவர் “ஆந்திரதிராவிட பாஷா” என்று திராவிட மக்கள் பேசும் மொழியைக் குறித்ததும், கலிங்க திராவிட பாஷா என்றோ, திரிலிங்க திராவிட பாஷா என்றோ குறிக்காததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தெலுங்கு மக்கள் தம்மொழியினைத் தெலுகு என்றே கூறுகிறார்கள். தெலுங்கு, தெலிங்க, தெய்லிங்க, தெனுகு, தெனுங்கு என்றும் அம்மொழிக்கு வேறு பெயர்களும் உண்டு, தெனுகு அல்லது தெனுங்கு என்பதே மொழிக்குரிய சரியான பெயர் என்று தெலுங்கு மொழிப் புலவர்கள் கூறுகிறார்கள். தேன் என்பதிலிருந்து வந்ததாக காரணமும் கூறுகிறார்கள். இது ஏற்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், சொற்களின் போக்கும் மொழி இனிமையும் அப்பெயருக்கு ஏற்புடையதாகவே காணப்படுகிறது.

தெலுங்கு, திரிலிங்கம் என்பதின் திரிபே ஆகும், இத்தொடரின் பொருள் இலிங்கங்களை உடைய மூன்று கோயில்களை எல்லையாகக் கொண்ட நாடு என்பதே. இவ்விளக்கம் தெலுங்குப் புலவரின் நுட்பமானத் திறனைக் காட்டுகிறது என்பதில் எந்த வித சந்தேகமும் இல்லை. குறிப்பிட்ட மூன்று கோயில்களின் பெயருடன் இப்பெயரை சேர்த்து வைப்பது நம்புபடியாக இருந்தாலும், இலிங்கம் என்ற சொல்லுடன் இது தொடர்புடையது என்பதில் மிகுந்த உண்மை இருக்கிறது. ஏனெனில் இப்பொழுது இருக்கும் புலவரது கொள்கைக்கு நீண்டதொலைவுக்கு அப்பாற்பட்ட காலத்தவரான திபெத் நாட்டு அறிஞர் தாரநாதர் திரிலிங்கம் என்ற தொடரை வழங்குவது மட்டுமல்லாமல் கலிங்கம் என்ற நாடு திரிலிங்கத்தின் ஒரு பகுதி என்றும், அதன் தலைநகர் கலிங்கபுரம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், இன்னும் பழமையான நாளிலேயே டாலமி இப்பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். டாலமியின் காலம் புராணங்களுக்கு முந்திய காலமாகும். புராணங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே கலிங்கபுரம் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் தெலுங்கு மொழியின் பழமையை நம்மால் உணரமுடிகிறது.

கலிங்கர்

தெலுங்கு என்பது திரிலிங்கம் இல்லை, திரிகலிங்கம் என்பாரும் இதற்குப் பொருத்தமாகப் புராணம் ஒன்றில் இந்த வழக்கு இருப்பதாக டாக்டர் கெர்னும், கல்வெட்டு ஒன்றில் அரசர் குடி ஒன்றைச் சேர்ந்தவர் தம்மைத் திரிகலிங்க அரசர் என்று கூறிக்கொடதாகக்கன்னிங்ஹாம் கூறுகிறார். மகாபாரதத்தில் மூன்று வேறிடங்களில் மூன்று வேறு குழுவினரைக் கலிங்கர் என அழைத்திருப்பதும் பிளேனி என்பவர் கலிங்கருடன் மக்கோக் கலிங்கர், கங்கரிதேஸ் கலிங்கர் என்பவர்களைக் குறிப்பிட்டு இருப்பதும் இதனை குறிப்பதாக அவர் கூறுகிறார். தெலுங்கு நாட்டைப் பிளேனி மோடொகலிங்கம் எனவும் குறித்துள்ளார், இதில் மோடொக என்பது மூன்று என்ற பொருள் கொண்ட பழமையான தெலுங்குச் சொல் என ஏ.டி. காம்பெல் நினைக்கிறார். ஆனால் இன்றையத் தெலுங்கில் மூன்று என்பதற்குச் சரியான மொழி மூடு என்பதே ஆகும். மூடுகு என்பது கூட உயர் இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. காம்பெலுக்கு மாறாக ஸி.பி. பிரெளன் என்பவர் மோடொகலிங்கத்தைமோடொ+கலிங்கம் எனப் பிரித்து மூன்று கலிங்கம் எனப் பொருள் தருகிறார். மகாபாரத்தில் தெலுங்கு பயன்படுத்தி இருப்பதால் அதற்கு முன்பே தெலுங்கு தோன்றி வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழர் வைத்த பெயர்

தெலுங்கிற்குத் தமிழர் வைத்த பெயர் வடுகு என்பதாகும். தெலுங்கர் அதிலும் சிறப்பாக, நாயக்க வழியைச் சேர்ந்தவர் வடுகர் எனப்படுகிறார்கள். இதன் முதன்மொழி வட என்ற தமிழ்ச்சொல் ஆகும். போர்த்துகேசியர்களாலும் செயிண்ட் ஷேவியராலும் குறிப்பிடப்பட்ட படகேஸ் என்பவர்களும் தெலுங்கர்களே ஆவார்கள்.

பேசப்படும் பகுதிகள்

தெலுங்கு மொழி பழுவேற்காடு தொடங்கிச் சிக்கைகுளம் வரையிலுள்ள நிலமூக்கின் கீழ்க்கரையிலும், மேற்கே மராட்டிய நாட்டின் கீழ் எல்லை தொடங்கி மைசூர் வரையிலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. வட சர்க்கார்க் கோட்டங்களும், கர்நாட் கோட்டமும், நிஜாம் நாட்டில் பெரும் பகுதியும், நாகபுரி நாடும், கோண்டு வானமும் இதனுள் அடங்கும். இந்நிலப் பகுதியை முகமதியர்கள் தெலிங்காணம் என்று அழைத்தனர். தெலுங்கு மொழி, இந்தியாவிலுள்ள ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் அதிக அளவில் பேசப்படுகிறது. மேலும் தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், ஒரிசா முதலிய பக்கத்து மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகிறது. தமிழ்மொழியானது கடல் கடந்து நிலைத்திருப்பதைப் போன்று தெலுங்கு மொழியும் பல நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து இன்றளவும் நிலைப்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எழுத்துமுறை

தெலுங்கு எழுத்துமுறை அபுகிடா வகையைச் சார்ந்தது. தெலுங்கு எழுத்துக்களை கோலமி போன்ற திராவிட மொழிகளை எழுதவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தெலுங்கு எழுத்துக்கள் பிராமி எழுத்துக்களில் இருந்து உதித்த பல்லவ கிரந்த எழுத்துகளில் இருந்து தோன்றியது. தெலுங்கில் திராவிட மொழிக்கே உரிய எகர ஒகர ஒலியுடன் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள அனைத்து உயிரெழுத்துக்களும் இருக்கிறது. தெலுங்கு சமஸ்கிருத நெடுங்கணக்கில் உள்ள அனைத்து எழுத்துக்களுடன், திராவிட மொழிகளுக்கு உரிய எகரம் மற்றும் றகரமும் கொண்டுள்ளது. தெலுங்கு மொழியில் பழங்காலத்தில் 'ழ'கரம் இருந்தது. ஆனால் தற்போது ழகரம்மறைந்துவிட்டது. தெலுங்கு மொழி மிகவும் இனிமையான மொழியாகப் பலரால் கருதப்படுகிறது. தெலுங்கில் அனைத்துச் சொற்களும் இத்தாலிய மொழியைப் போல் உயிரெழுத்துடன் முடிவடைகிறது. எனவே தான் இம்மொழியின் இனிமையைக் கருதி ஆங்கிலேயர்கள் தெலுங்கை கிழக்கின் இத்தாலிய மொழி என அழைத்தனர். பெயர் அறியப்படாத கவிஞர் ஒருவர் தெலுங்கு மொழியை பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“வடமொழியின் சக்கரை பாகு,

தமிழின் அமிழ்தத் தண்மை

கன்னடத்தின் கஸ்தூரி நறுமணம்

இவை அனைத்தையும் ஒரு சேர

உடையது தான் தித்திக்கும்

தெலுங்கு”

என்று கூறியிருப்பது தெலுங்கு மொழியின் இனிமையை தெளிவாக தெரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. தமிழ் மொழியைப் போன்று தெலுங்கு மொழியும் இனிமையும், ஓசையும் உடைய மொழியாக திகழ்கிறது.

இலக்கியம்

தெலுங்கு மொழியின் முதல் இலக்கியம் நன்யப்பட்டரின் மகாபாரதமாகும். இவருக்கு பிறகு திக்கன்னா, எர்ரன்னா போன்ற பல்வேறு புலவர்களின் தெலுங்கு இலக்கியம் சிறப்புடையதாக அமைகிறது. வேறு சிலர் வடமொழி நூல்களை தெலுங்கு மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். ஸ்ரீநாதருக்கு பிறகு வந்த போதனா, ஜக்கன்னா, கௌரனா போன்றோர் சமயம் தொடர்பான இலக்கியங்களை எழுதினர். எனினும் பதினாறாம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த விஜயநகர அரசர் கிருஷ்ணதேவராயரின் காலம் தான் தெலுங்கு இலக்கியத்தின் பொற்காலமாக கருதப்படுகிறது. விஜயநகர காலத்தில் தஞ்சாவூர் மற்றும் மதுரையில் பல்வேறு தெலுங்கு இலக்கியங்கள் எழுதினார்கள். இதே காலத்தில் தான் தியாகராயர் தன்னுடைய கீர்த்தனைகளைத் தெலுங்கு மொழியில் எழுதியுள்ளார். இலக்கியங்கள் பண்டைய மனிதகுலத்தின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளையும், பண்பாட்டையும், நாகரீகத்தையும், ஒழுக்கங்களையும் இன்றளவும் பாதுகாத்து வருகிறது.

முடிவுரை

நடுத்திரவிட மொழிகளுள் இலக்கியவளமுடைய ஒரே மொழி தெலுங்கு ஆகும். தெலுங்கு மக்கள் தமிழர்களே ஆவார்கள். தெலுங்கு மொழியில் உள்ள பிரிவுகள், ஆந்திரர் கலிங்கர், தெலுங்கு பேசப்படும் பகுதிகள், எழுத்து முறை, இலக்கியவளம் போன்ற தெலுங்கு மொழியின் சிறப்பியல்புகளை இக்கட்டுரையின் மூலம் உணரமுடிகிறது. மேலும் தமிழர்களே தெலுங்கர்கள் என்பது குறித்து வருங்கால ஆய்வு மாணவர்கள் ஆய்வை மேற்கொள்ளலாம்.

References

- Caldwell, R., (2019) Dravida Mozhigalin Oppilakkanam, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Caldwell, R., (1875) A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages, Trubner, United Kingdom.
- Caldwell, R., Govindan, K., Ratnam, K., (1992) Dravida Mozhigalin Oppilakkanam: Mulumaiyum, Thirumakal Nilayam, Chennai, India
- John Samuel, G., (2021) Dravida Mozhiyil oppavaivu, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Sakthivel, S., (2001) Tamil Mozhi Varalaru, Tamil University, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License